

Szentháromság Vasárnapja A

Az Úr, az Úr, irgalmas és könyörülő Isten, hosszantűrő, kegyelemben és hűségben gazdag. (Kiv 34,6)

Olvasmány

Kivonulás 34,4b-6.8-9

Mózes, miután elpusztította az aranyborjút és kiengesztelte az Urat, másnap korán reggel elindult a Sínai-hegyre, és vitte magával a két kőtáblát, ahogy az Úr megparancsolta. Az Úr leereszkedett felhőben, ő pedig eléje járult és segítségül hívta az Úr nevét. Az Úr elvonult Mózes előtt és ezt mondta: "Az Úr, az Úr, irgalmas és könyörülő Isten, hosszantűrő, kegyelemben és hűségben gazdag."

Mózes sietve a földig hajolt, leborult, és így szólt: "Ha kegyelmet találtam a szemedben, Uram, akkor a mi Urunk vonuljon velünk. Bár keménynyakú nép ez, mégis bocsásd meg bűneinket, és fogadj el minket örökségedül."

Szentlecke

2 Korintusiakhoz 13,11-13

Testvéreim! Örvendjete és tökéletesedjete! Buzdítsátok egymást, éljete egyetértésben és békében! Akkor veletek lesz a szeretet és a béke Istene. Köszöntséte egymást szent csókkal. A szentek mind köszöntenek titeket.

Urunk Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!

Abban az időben Jézus ezt mondta Nikodémusnak: Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Isten nem azért küldte Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy általa üdvözüljön a világ. Aki hisz benne, az nem esik ítélet alá; de aki nem hisz, az már ítéletet vont magára, mert nem hitt Isten egyszülött Fiában.

Elmélkedés

*Hogyan beszélhetünk Istenről, a Kimondhatatlanról? Hogyan foghatnánk fel Őt, a Felfoghatatlant? Olyanok vagyunk Előtte, mint a gyermek, aki a tenger végtelenségét akarja felfogni: vizet merít belőle, de az csak annyi, mintha egy csepp sem hiányoznék belőle; a földre önti és látja, amint a homok elnyeli. Hogyan lehet megmagyarázni azt, ami túlnő minden határon? Hogyan lehet állítani róla valamit anélkül, hogy legalább valami alapvető tapasztalatot ne szereznénk a tenger végtelenségéről? Nem lenne-e jobb belemerülni az óceánba és belefeledkezni mérhetetlen nagyságába, hogy megismerhessük? Hasonlóképpen áll a dolog Istennel. Nem lehet **Istenről** beszélni, ha nem tanultunk meg előtte beszélgetni **Vele**; ezt tanúsítják az ima nagyjai. Mi mindig csupán válaszolunk Isten kezdeményezésére, Aki megmutatja magát nekünk szívünk és hitünk mélyén.*

Csak Isten tud igazán Istenről beszélni és ezt meg is teszi az emberré lett Jézus Krisztus által: Jézus Krisztus Isten irántunk érzett szeretetének megtestesülése: Krisztus valóságos ember és valóságos Isten egyszerre. Benne öltött testet az Isten teljessége és a Lélek indítására mondja Atyjának: Abba! Papa!

Mégis elégtelen marad minden kísérlet a Szentháromság megmagyarázására. A Szentháromság titok marad, vagyis olyan valóság, amely meghaladja képzelőerőnket. Mindaz, amit Istenről mondanak olyan, mint arra való próbálkozás, hogy az óceán végtelenségét felfogjuk: mindig Isten végső megfoghatatlanságához kell visszatérnünk.

János olyan dimenziót nyit nekünk erről a felfoghatatlan Istenről, ami közelebb visz Hozzá: "Isten annyira szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, hogy mindaz, aki hisz Benne el ne vesszen, hanem örökké éljen."

Isten azt akarja, hogy társai legyünk, meg akarja ismertetni velünk szeretetét és tudatni jelenlétét. Mindörökre meg akarja velünk osztani az élet kenyerét végtelen, minden földit meghaladó szeretettel. Ha valakinek azt mondják, hogy szeretik, azt jelenti, hogy nem hal meg soha. Isten sem mond nekünk egyebet Jézus Krisztusban és Jézus Krisztus által.